

anvendes spark, slag, våben osv., er der mere af, og det bekræfter disse tal fra Danmarks Statistik jo meget klart.

Det er også derfor, at vores forslag helt klart er målrettet mod disse ca. 700 tilfælde og ikke så meget mod de øvrige knap 9.000, der meget er restaurationsvold, diskoteksvold osv., hvor to unge mænd har fået for meget at drikke, der er for mange søde piger, og så kommer de op og slås. Det skal selvfølgelig også straffes, men det er dog trods alt ikke det alvorligste og ikke nær så alvorligt, som når det går ud over helt uskyldige mennesker.

Så siger justitsministeren, at vores lovforslag vil kræve yderligere 60-70 pladser. Det er vi godt klar over, og det har vi også skrevet noget om i bemærkningerne. Vi må også konstatere, at i både V's og K's forslag til finanslov har vi foreslået, at der skal bygges nye fængsler til de særlig stærke indsatte, og det er alene 50 pladser, som bliver frigjort, når disse fanger flyttes væk fra de almindelige fængsler. For øvrigt har vi den klare holdning, at det ikke er dette lands fængselskapacitet, der skal afgøre vores kriminalpolitik. Hvis der er brug for færre fængsler, lukker vi fængsler; er der brug for flere fængsler, åbner vi fængsler og finder midlerne.

Så har vi ikke meget lyst til at hjælpe ofrene, kom justitsministeren til at sige. Det håber jeg min ordførertale afkræftede, for vi kan støtte alt det, der står i ministerens lovforslag, men således stærkt provokeret vil jeg dog måske lige sige, at for et års tid siden var der tale om en meget aktuel sag fra Århus, hvor en politimand i aktiv tjeneste blev dræbt. Hans enke søgte bl.a. Justitsministeriet og justitsministeren om advokatstøtte, men fik et blankt afslag. Der var andre, der kæmpede, skrev og talte med justitsministeren for at få dette ændret, og vi er glade for, at det nu er sket, men for et års tid siden var situationen en anden.

Der er mange – den radikale ordfører, justitsministeren, fru Dorte Bennedsen og andre – der har været inde på anonyme vidner. Det er også naturligt, og det accepterer jeg, at man selvfølgelig kan have den holdning, at man er imod. Vi er for, at der bliver mulighed for anonyme vidner.

Vi vil godt understrege, det står selvfølgelig også i lovforslaget, at det sådan set ikke er en idé, vi selv har fostret. Det er jo et spørgsmål, der er behandlet meget indgående af Retsplejeudvalget, og det kom med en indstilling for 11 år siden, hvor et klart flertal foreslog, at der

skulle være denne mulighed. Det er det forslag, vi bygger videre på. Det skal være efter en domstols kendelse, og det skal også være sådan, at det er helt uden betænkeligheder i forhold til den sigtedes retsstilling, så der er altså indbygget en række retssikkerhedsgarantier.

Men spørgsmålet er vel indimellem, om man vil tage mest hensyn til de kriminelle eller til at kunne få dem dømt, som har begået meget grov og alvorlig kriminalitet, og sikre retsstillingen for ofrene. Vi mener, at Retsplejerådet dengang fandt en afbalanceret indstilling, som vi har fulgt, og vi er selvfølgelig kedede af, at det ikke kan samle flertal.

Til slut vil jeg godt takke ordføreren for Fremskridtspartiet, ordføreren for Dansk Folkeparti og ordføreren for CD for de venlige og positive bemærkninger, der var til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg mener, det er relevant ved den statistik, som hr. Helge Adam Møller fremlægger, også at se mellemregninger og opdateringer. Vi skal f.eks. sammenligne 1996-tallene med 1994-tallene eller 1993-tallene for at se, hvornår det fald, som jeg også mener er der, er sat ind.

Jeg må så anholde den bemærkning, at de fald, jeg talte om, var små fald; 33 pct. er ikke et lille fald. Der var tale om 500 færre forbrydelser. Er 500 færre forbrydelser i Københavnsområdet ikke noget at interessere sig for? Jeg synes bestemt, det er mærkbart.

Når statistikdiskussionen er overstået, må jeg fastholde, at det vigtigste er virkemidlerne, og dér er det altså vores opfattelse, at man ikke straffer sig ud af problemet. Hvis man vil have en bedre udnyttelse af rammerne, og vi kan jo se, at der er en dårlig udnyttelse af de strafferammer, der er i øjeblikket, er løsningen ikke at sætte strafferammerne op, for så flytter nissen med over, og det samme problem vil gøre sig gældende.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal starte med at takke ordførerne for modtagelsen af regeringens samlede handlingsplan, to lovforslag, der både omfatter en samlet strategi og en initiativramme over for volden og et stort, gennearbejdet initiativ over for ofrene for vold og anden form for kriminalitet i vores samfund.

Når jeg nu har takket ordførerne, vil jeg til gengæld også prøve at få skabt lidt mere klar-